

Posamezna številka:

1 krono.

"TABOR" izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri s da. umom naslednjega dne ter stane celoletno 180 K., polletno 90 K., četrtletno 45 K., mesečno 15 K. Inzerati po dogovoru. Pri večkratni objavi popusti.

Narod. se pri upravi "TABORA" MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

Posamezna številka:

1 krono.

UREDNISTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, desno. Telefon št. 24. SHS poštnoštevilni račun št. 11.787.

Na naročila brez donacija se ne ozira. — Likopisi se ne vračajo.

TABOR

Leto: I.

Maribor, sobota 13. novembra 1920

Številka: 66

Nečuven italijanski zločin nad našim narodom.

Nepopisen obup v Primorju. — Italijani zapuste logaški okraj. — Veselje v Logatcu in Idriji.

Ob najbridkejši uri

Maribor, 12. novembra.

Strašne in nepopisne so bile muke našega slovenskega plemena od prvih časov, kar je stopil v zgodovino. Tisočletno suženjstvo je bilo njegov del. V te muke, v to neprimerno trpljenje je posvetil s porazom naših tisočletnih tlačiteljev. 1. 1918, prvi svetel žarek sreče, toda ugasnil je le prekmalu. Italijani so zasedli tretjino naše najlepše zemlje, Nemci so zasedli našo zibeljko — naš Korotan. In vendar smo upali še naprej, upali in verovali v pravico. Koroška sleparija je bil prvi usodni sunek v to upanje in v to vero, sramotni mir z Italijo v Rapallu pa je zadal temu upanju in tej veri poslednji, smrtni sunek. Danes tere strte vse naše nade, ves naš up, vsa naša vera. Naše trpljenje je doseglo višek, višje ne more iti več. Ura, ki jo preživljamo, je najbridkejša v naši zgodovini. Naša Kalvarija je popolna!

Tisti odrešilni svit svobode, ki je zaplul leta 1918 širom sveta, je prinesel vsem vstajenje, le nam je prinesel — smrt, prinesel nam je še hujše, še sramotnejše suženjstvo nego je bilo ono tisočletno. Naš rod je raztrgan na tri dele, od katerih ni nobeden zmožen življenja!

Kaj sedaj? Ali naj klonemo, naj obupamo? Naj mirno umremo! Ne! Kvišku glave bratje, vsi, ki ste v Jugoslaviji, ki ste v laškem in nemškem suženstvu. Kvišku glave! Narod, ki bi obupal, bi ne bil vreden niti sočutja več. Doživeli smo najhujše, hujšega ne moremo več doživeti. S Kalvarije vodi pot samo k vstajenju in dan vstajenja bo

Valo Bratina:

Par besed o gledališču

(Konec.)

Vzganjanje k Ljubezni in Lepoti, oni Lepoti v kateri so zapadene vse dobre lastnosti človeštva, to naj bo cilj gledališkega zavoda!

Kako krasna naloga! Po tej nepopisni katastrofi svetovne vojne, ki ni uničila samo telesnega blagostanja, temveč — kar je najhujše — popolnoma izpodklopala tla etičnim čuvstvom in spremenila svet v pravo Sodomo in Gomoro.

Avtoriteta raznih institucij, ki so do zadnjega časa zavzemale vodilno mesto, je omajana. Treba je novih idealov. In to je tisti moment, ki odpira gledališki umetnosti tako sijajno perspektivo.

Odpreti pot uspešnemu delovanju v tem smislu, to bi bila naloga ministrstva za prosveto ali po naših začasno skromnih razmerah bi se dala rešiti zadeva na ta način: oživotvori naj se krepka zveza dramatičnih ali sploh kulturnih društev, ki naj si pred vsem pridobi par dobrih prijateljev in potovalnih režiserjev, ki so študirali problem malih odrov. Režiserji bi odšli nemudoma na delo. Prepričan sem, da bodo povsod z radostjo pozdravljeni, kajti vsem malim odrom bo njihovo delovanje neprecenljive vrednosti, ker ne le da bodo z diletančnimi strokov-

nišel tudi še za naš slovenski rod, to nam garantira zgodovina vseh narodov.

Ob tej najbridkejši uri našega naroda pada naše prokletstvo na zločinski italijanski narod in njegovo državo in to prokletstvo se ga bo držalo večno, to prokletstvo ga bo spremljalo do konca. In prišel bo dan, ko bo to prokletstvo dozorelo. Gorje mu tedaj.

Večina našega časopisja gre danes v svoji bolesti predaleč ter zvrča vso krivdo na naše diplomate, ker so podpisali, mi pa mislimo, da to ni prav. Podpisali so, ker so morali podpisati, ker drugega izhoda ni bilo. Da bi ne bili podpisali, bilo bi še slabše. Italijani bi bili zasedli celo še našo Gorenjsko. Morda bi bilo prišlo celo še do oboroženega spopada in ta bi pomenil za nas še hujšo katastrofo. Računajmo z dejstvi, kakoršna, so ter priznajmo si — mi danes še nismo sposobni za spopad z Italijo. Kaj bi nam bilo pa tudi pomagalo, ako bi bili dobili ozemlje do Wilsonove črte? Nič! Večina bi bila ostala vseeno Italiji in za to večino bi se morali nekoč prej ali slej tudi boriti z orožjem v roki. Kaj nam tudi pomagajo protesti in demonstracije? Nič!

Mesto zabavljanja in praznih demonstracij pojdemo na resno delo. Prva naša naloga je danes, da poskrbimo pri volitvah 28. t. m. za konstituanto, ki bo vrgla s krmila naše države razne gg. Vesniče in njihove prijatelje in ki bo združila vsa tri naša plemena v eno nerazdružljivo celoto z eno samo dušo, ki bo pripravila vse potrebno za veliki dan osvete. Prva in skoro edina naloga Jugoslavije je, da se utrdi in pripravi vse potrebno za to osveto. Osveta, to

njaški naštudiralni posamezne izbrane igre, temveč obdržavali bodo tudi strokovna predavanja in skrbeli za temeljito na najmodrnejši podlagi slonečo reformo odrov, ki so danes do malega vsi, v kljub temu, da je njih nabava mnogo stala — v zelo klavernem stanju, ker so bili sezidani brez vsakega pravega razumevanja oderske umetnosti.

Vsled tega bi dosegale vpriporitve v vsakem oziru mnogo večje vspehe in veselje do gledališke umetnosti bi rastle od dne do dne. Pa tudi marsikak talent bi našli na takih potovanjih, ki bi ga bilo mogoče pritegniti velikim gledališčem in tako bi bilo kaj kmalu dobrega igralskega narašča v izobilici.

Pisatelji pa naj bi oskrbovali redno izdajanje gledaliških iger, strokovne knjižnice, kakor tudi potrebno propagando. Le na ta način bi bilo mogoče prepričati uprizarjanje ničvrednih in banalnih proizvodov. Sicer pa, če bi bili organi zatorji — ki bi dajali potrebne smernice — dovolj močni in bi nudili dovolj dobre literature, bi v kratkem času izginil z vseh odrov ves neokusen šund kar sam od sebe, kajti povsod si želijo boljšega materiala in zagrabijo za najslabše — v največjih slučajih le vsled tega, ker ni boljšega na razpolago. Istotako je — mimogrede povedano — pri nas s slikami in hišnimi okraski sploh. Če

bodi vodilna misel vsega našega naroda! Na delo torej, brez obupa in brez miru.

Vsi na Martinov večer „Dijaške kuhinje“!

Ben Aheba:

Bratom z juga!

O nas smo pisali in se je pisalo že mnogo, še več pa govorilo in zabavljajo med nami čez druge in med drugimi čez nas. Očitati smo našim tukajšnjim bratom, da se ne obnašajo napram nam tako, kakor bi se morali napram nesrečnim, z doma pregnanim bratom. Vse to je deloma res in naš očitek ni bil docela brez vzroka; res pa je tudi še nekaj drugega, o čemer do danes še nismo razpravljali. Namreč naša lastna krivda. Nikoli se še nismo potrkali na svoja lastna prsa. Sam sem že večkrat razmišljal o tem, ali bi bilo umestno o tem javno spregovoriti ali ne, končno pa sem prišel do prepričanja, da to ni le umestno, ampak naračunljivo potrebno v našem lastnem interesu naše narodne skupnosti sploh.

V čem pa obstoja ta naša krivda? Kaj je vzrok, da se ne moremo razumeti z našimi tukajšnjimi brati? Ena sama stvar — naš separatizem. Dve leti smo že tu med brati, smo pa v teh dveh letih poizkusili se stopiti z njimi v eno samo celoto? Ne! Hodili smo obe ti dve leti vedno svoja lastna pota; ustanavljali smo svoja samobegunska društva in celo v privatnem

bi se našel zavod, ki bi prodajal po ceni dobre reprodukcije naših slikarjev, bi se kaj kmalu izločil židovski šund kar sam od sebe. Deset let sistematičnega dela in vsakega hišnega gospodarja bi bilo sram obesiti na svojo steno nestvor, kakoršni se danes dobivajo tudi po najboljših hišah.

Če bi dopuščale denarne razmere, naj bi se razširil delokrog tudi na zidanje dvoran, opremo gledališč in sploh na industrijo gledaliških potrebščin: kostumov, mobilij etc. V to svrhu naj bi se pridobili arhitekti in slikarji — specialisti — umetniki, ki bi jim bilo delovanje na tem polju življenska potreba.

In tako mislim bi se najhitreje dvignil nivo naše gledališke umetnosti.

Če se tega dela ne loti kulturna organizacija, se ga bodo — to je čisto gotovo — polastili špekulantje.

In zdaj še nekaj, kar mi tudi leži že več let na srcu in je brez dvoma še važnejše nego diletanška gledališča in to je otroško gledališče. Ne marionetno, temveč otroško gledališče, kjer bi igrali in se udeleževali otroci sami. O važnosti take institucije bi moral pisati posebno poglavje, ali zdi se mi tako samo ob sebi umevno, da bi bila odveč vsaka beseda. Zato se hočem omejiti za danes le na par splošnih

življenju smo občevali večinoma samo sami med seboj.

Danes stoji naš svobodni del domovine pred važnim trenutkom, pred volitvami v prvo ustanodajno skupščino naše narodne države Jugoslavije. Ta naša svobodna država je dala tudi nam, kot enakovrednim bratom pravico, da volimo. Toda z našim separatizmom, o katerim smo operirali vse do danes, operiramo tudi še sedaj v tem tako važnem trenutku. Mesto, da bi se stopil z volilnimi četami tukajšnjih bratov v eno falango, smo ustanovili svojo lastno stranko, ki je ni bilo treba, stranko narodnih socialistov. Vem, da mi bo ta ali oni ugovarjal, da to stranke niso ustanovili samo begunci, toda nepobitna resnica je, da bi se brez beguncev ta stranka nikoli ne bilo tako razširila in trdno sem prepričan, da nič ne lažem, ako trdim, da tvorimo ravno mi begunci 70 procentov pristašev te stranke.

Kaj pa je s to stranko? Jaz sem morda poslednji, ki bi ji očital nepoštenost, a tudi poslednji, ki bi priznal njeno potrebnost. Vem, da misli pretežna večina te stranke pošteno, toda one nade, ki jih stavi vase, so prazne, ker segajo nad njeno moč. Lahko se posreči, da dobi v konstituenti resnega ali celo dva zastopnika. Kaj pa bi to pomenilo napram stotinam drugih? In končno — enotnost narodnih elementov je pri grajenju temeljev naše države to potrebna, da zagreši velik greh nad to državo, kdor jih deli ter s tem šibi.

Bolj nego ostale naše brate, bolj mora voditi nas pri vseh naših korakih edino le skrb za osvoboditev naše ožje,

opazk. Res je, da uprizore posamezna gledališča po par otroških predstav na leto — ali to je vse premalo pa tudi ni v tistem duhu kakor bi bilo potrebno in zato take predstave ne dosežajo pravih rezultatov. Če je že ideja telovadnih društev velikanska, koliko večja je še ideja otroških gledališč, ki bi skrbela za estetsko vzgojo telesa in duše na eminenten način. In prepričan sem, kakor je danes petje, telovadba itd. v šolah obligaten predmet, tako bo v kratkem tudi to vprašanje ventilirano v ministstvu za prosveto.

Da bi bila taka gledališča v jezikovno mešanih krajih tudi velikega političnega pomena, je evidentno in mi tega ni treba še posebej povdarjati. Gledališka dvorana mariborskega Narodnega doma stoji prazna in brez dela. Ali ne bi kazalo, da se zavzame za to idejo Dramatično društvo in oživotvori svoje delovanje na tem silno potrebnem in hvaležnem polju!

Morda se bo kdo našel — vse je mogoče dandanes — in protestiral, češ: tako podjetje bi bila konkurenca gledališču, toda če pomisli, kako imenitna, idealna in edino prava gledališka publika bo iz tega otroškega gledališča izšla, bo brezdvoma tudi utihnil in s hvaležnostjo pozdravil to lepo idejo.

sedaj zaslužene domovine. Na osvoboditev pa smemo upati le, ako bo Jugoslavija dobila tako ustavo, da bo postala edina in močna. Da bo dobila tako ustavo, nam more jamčiti edina stranka in to je — demokratska. Radikalci, ki so samo sebi, zajedničarji, ki so samo Hrvati in klerikalci, ki so samo Slovenci, ne pa tudi Jugoslovenci, nam tega ne morejo jamčiti, še manj pa nam morejo jamčiti socialni demokrati, ko so brezdomovinci.

Nam ne bo težko pridružiti se demokratski stranki, saj smo bili že v domovini brez izjeme narodni in napredni ter demokratski. S tem pa bomo pomagali najbolj koristili tako svobodni, kakor nesvobodni domovini. V močni demokratski stranki pa bomo imeli tudi mi kot begunci največjo oporo.

Proč torej z našim separatizmom, zlijmo se z našimi tukajšnjimi brati v eno samo nerazdružljivo celoto in prepričan sem, da nas potem nihče tukajšnjih bratov ne bo več grdo gledal in da nam v bodoče ne bo več treba tožiti o zapostavljanju in preziranju.

Te besede sem napisal Vam, bratje z juga, iz lastnega srčnega prepričanja in ne kot politik in strankar, ampak kot — begunec.

Notranja in zunanja politika.

Zgubljene volilne pravice. Iz Koroške se je vrnilo mnogo uradnikov in oseb, ki je vodile predpriprave za plebiscit. Danes naj bodo vsi ti, zato da so se zgoraj žrtovali, brez volilne pravice? To bi bila preveč očitna krivica in naj dotični pripadajo katerikoli stranki, volilno pravico morajo dobiti v Kraju, kjer se v tem času stalno nahajajo. Ker so druge stranke že ukrenile tozadavne korake, pričakujem isto tudi od voditeljev naše stranke.

Vesničeva kandidatura v Skoplju odklonjena. Na sestanku radikalcev skopljanskega volilnega okrožja su nekateri predlagali za nosilca liste ministrskega predsednika dr. Milenka Vesniča. Večina zborovalcev pa se je izrekla proti Vesniču. Zanj so bili samo trije in sicer Bora Milojević, prof. Ognjanović ter Elezović. V znak protesta so se sedaj ti trije odcepili od ostale radikalne organizacije.

Spor radi agrarno-administrativne razdelitve. „Pravda“ piše: Javili smo da je min. agrarne reforme v administrativ. pogledu izločil sremsko županijo iz zagrebske direkcije in jo podredil novosadski. Ta vest se mora izpopolniti še s tem, da je minister na drugi strani dodal Baranjo in Medjimurje zagrebski agrarni direkciji. Iz tega se najbolje vidi, da ta razdelitev nima nikakršne politične tendence in da jo je izvedel samo iz razloga praktičnosti in večje prožnosti administracije, ki se v navadnem življenju ne ozira na zgodovinske meje.

Nemška Avstrija hoče pristopiti k zvezi narodov. Kakor poroča „Politische Korrespondenz“, je izročila Nemška Avstrija v sredo vrhovnemu tajniku zveze narodov posebno noto, v kateri prosi za dovoljenje pristopa k zvezi.

Nemški poslanik na Madžarskem. Madžarski dopisni urad poroča, da je dospel nemški poslanik grof Fürstenberg-Stammheim v Budimpešto in izročil državnemu opravniku Horthyju svoja poverljiva pisma.

Gdansko in Poljaki. Zastopniki svobodnega mesta Gdanskega so podpisal v sredo pakt z poljsko vlado, kakor tudi konstitucijski akt in dopolnilni zapisnik v francoskem zunanjem ministertvu v Parizu.

Wilson odklonil pomiloščenje socialista Debsa. Po neki Amsterdam vesti iz Newyorka je Wilson odklonil pomiloščenje socialističnega predsedniškega kandidata, ki je bil radi veleizdaje (sporazum s sovražnikom) obsojen v ječo. Wilson je naziranja, da bi pomiloščenje v tem slučaju značilo spodbudo k veleizdaji v bodoči vojni.

Demisija belgijskega kabineta. Po poročilih iz Bruslja je poveril kralj sestavo novega kabineta. N. N. Car-senu.

Amerika za umrlega coorkškega župana. V Washingtonu se je vršila velika žalna manifestacija za pokojnega Mac Swyneja. Mrtvo so broječa množica, z nešteti zastavami, je šla v največji tišini mimo Bele hiše.

Represalije antante napram Turčiji. Iz Pariza se poroča, da bo antanta s prisilnimi finančnimi odredbami skusila doseči ratifikacijo mirovne pogodbe s Turčijo.

Dnevna kronika.

Gospod poverjenik za socialno skrbstvo deželne vlade v Ljubljani nam pošilja sledeče pojasnilo: „Slavno uredništvo! Z ozirom na notico „Zakaj ni stanovanj v Mariboru“ v štev. 50 „Tabora“ prošim vljudno, sklicuje se na Vašo lojalnost, da priobčite to le pojasnilo. Iz spisov, ki sem jih pustil poslati iz Maribora in ki so se mi stoprav danes predložili, ugotavljam to le. Res je, da je odvetniška pisarna dr. Ravnikar in dr. Smole bila prevzela dr. Mravlagovo zastopstvo v njegovih stanovanjskih zadevi. Bilo je to v času, ko sem ležal bolan na Koroškem in ko torej nisem se nastopil svojega poverjeniškega mesta. Zgodilo se je to brez moje vednosti in o celi stvari nisem imel pojma. Naravno, da dotične vloge tudi signiral nisem. Nastopivši svoje mesto kot poverjenik se mi je kasneje enkrat predložil spis v rešitev. Začuden sem ugledal v spisih dotično vlogo. Nato sem gospod referentu, ne da bi pregledal spisov in ne da bi hotel vedeti, za kaj gre, takoj dejal, da odklanjam vsako rešitev v tej zadevi, da se z njo nočem pečati in da naj jo reši po lastnem preudarku. Kako je gospod referent rešil pritožbo, mi ni bilo znano, ker akta nisem več dobil pred oči. Taka je resnica. Konstatujem dalje iz danes mi predloženih spisov, da se je dr. Mravlagova pritožba rešila tako, da mora stanovanjski urad takoj poseči po njegovem stanovanju (3 sobe s prikljinami) v Lajtersbergu: od svojega stanovanja v Mariboru pa mora doktor Mravlag najmanj dve sobi trajno oddajati v najem. Jeli jo imenovati „ugodno“ rešitev in je li to rešitev bila na kvar stanovanjski bedi v Mariboru in okolici, o tem mirno prepustim sodbo javnosti. Z odličnim spoštovanjem. Dr. Ravnikar.“

Železniške konference. Ze zopet smo imeli železniške konference in kakor čujemo, že zopet smo mi tisti kočurni, ki so si dali ostriti svojo volno za Nemško Avstrijo. Tam se boje, da bi tudi letos morali preko zime stradati, kakor so lani. Da letos ne bo tako hudo, zato skrbe že naši jugoslovenski rodoljubi sami, ki pošiljajo denar za dnevne cele vlake zivil preko meje. Na Nemški Avstriji je to že vse premo. Oni hočejo še ceneje živeti, ne kakor živimo pri nas, kjer bi morali imeti vsega v izobilju. Ne samo to. Oni se hočejo tudi pripraviti — za vse slučaje. Volkswerovci so zdaj še preveč sestradani za kakšno večja podvzetja, treba jih nasiti — to se razume, z našim belim kruhom in pečenko. Smo pač resnični kristjani kakor stoji zapisano v evangeliju: „Ce je tvoji sovražnik lačen, daj mu jesti. Tako

je! In ker so slučajno zdaj onkraj meje na krmilu krščanski socialisti, Jugoslavija pa je tudi slučajno še oblagodarjena tudi s krščansko socialnim železniškim ministrom, je zopet čisto naravno, da jim gremo na roke. Dr. Koroščeva švicarska jajca stoji visoko v kursu; nam pa je izvalil blagoslov, da smo skoro brez jajc in kar jih še nismo odpravili v Svico, katere mejo je dr. Korošec prestavil onkraj Spilja, stanejo samo bagatelo 3—4 krome. No, ker sam Bog tako hoče, da mora biti jugoslovanska krščanska ljubezen do skrejnosti popolna, smo pri teh zadnjih konferencah svojim ljubim sosedom obljubili čim najzdatnejšo pomoč. Z našimi vozovi, z našimi lokomotivami, z našim osebjem bomo smeli prevažati iz Jugoslavije proti Gradcu še to, kar nam niso že med tem izvozili po nemških vlakih naši jugoslovenski rodoljubi. Kot proti uslugo vulgo kompensacije nam bodo vrli Cmu-rečani in Apačani še nadalje ropali naše stroje, naše konje, pobijali naše ljudi. In kdor od nas se hoče peljati v ali iz Radgone, zato so vendar na razpolago naše ceste. In stroj na progi Ljutomer se lahko preskrbi s trskami, ker naše mejaše ženira, da bi mi smeli dovažati vsaj premog za Ljutomersko progo. Gotovo ni nikogar med nami, ki bi gosp. ravnatelju Vrečkotu, ki je sklep te konference osebno sankcioniral, ne privoščil zaslužnega dunajskega odlikovanja.

Škandalozne razmere pri odpravi avstrijskega vlaka postajajo z nastopom slabega vremena in zime naravnost neznosne. Nad polovico potnikov je prisiljena čakati zunaj pred kolodvorom s prtljago določeno za odpravo carine. Kaj se to pravi stati zunaj v dežju, snegu in mrazu po cele ure ter čakati, da pridejo vsaj pod streho na prostor sicer določen za izhod potnikov, to ve samo tisti, ki mora to poskušati. Napačno je mnenje, da so pri tem prizadeti samo tujerodci; v Nem. Avstriji morajo potovati z vsakim vlakom tudi naši ljudje, pa tudi če bi šlo samo za tujce, je ravno v takem slučaju na mestu, da uvažujemo kulturno stališče človečanstva. Na ozkem prostoru, kjer opravlja carinsko in policijsko osebje svoje naporno službo, je taka gneča in smrad, da prihaja marsikomu slabo in gorje ženskami, ki morajo potovati z otroci. Železniška uprava je sicer že pred 3 meseci sklenila odpomoči tem razmeram s primernejšim prostorom, toda pri nas je glavno, da gospoda prihaja iz Ljubljane v Maribor na dobro plačane komisije, da se sestavi zapisnik, napravijo načrti, izvršitev pa — ima vremena.

Izvoz ogromne množine mesa. Ze pred kratkim smo vlado opozorili na ogromni izvoz zaklane živine v Nem. Avstrijo in s tem v zvezi na rapidno naraščanje cen živine pri nas doma. Ta opozoritev je imela tri uspeh, da je izvoz še zdatno poskočil, ker spekulant s tem izvozom pričakujejo kakšne omejitve in skušajo predno se ista izvrši, še čim največ našega blaga spraviti v Nem. Avstrijo ter zaslužiti še nadaljne milijone na račun naših konsumentov. Tistim, ki opravčujejo ta izvoz, češ, da gre proti kompenzaciji za uvoz nam potrebnega blaga iz Nem. Avstrije, služi v pojasnilo, da se z izvozom pečajo samo nekatere dobičkazeljni spekulant, ki prodajajo našo živino v zaklanem stanju nemškimi in madžarskim čifutom, ki zadnji čas naravnost preplavljajo Maribor, tako da naši ljudje ne morejo dobiti prenočišča. Da bo par naših bogatašev in brezvestnih pohlepkih verižnikov še bolj obogatelo, samo zato pošiljam od naših ust odtrgani živež — svojemu lastnemu krvniku.

Avstrijski vlaki in naši. Enoinisti gospodar enoiniste proge, pa kakšna razlika med Nem. Avstrijo in progo po našem ozemlju. Predvsem že gorostasna razlika v voznih cenah; iz Maribora v Gradec stane približno isto, kakor iz Maribora v Celje. In potem kako vse drugačni vozovi, snažni kupeji in lepo razsvetljeni vozovi iz Maribora preko meje, kakor naše garniture z umazanimi, le za silo razsvetljenimi starodavnimi vozovi. Imamo pač železniškega ministra in obratnega ravnatelja, ki sta drug drugoga vredna — ampak spadata vse kam drugom, le ne k železnici.

Koroški tobak v Maribor! Kor kor znano, je bila Stajerska, posebno okraj Maribor doslej vedno in najbolj zastopavljen glede dobave tobaka. Doslej se je financa izgovarjala na Koroško. Kako je ravno naš obmejni okraj prišel do te žrtve, ne vemo. Vemo pa, da je Ljubljana imela ves ta čas toliko tobaka, da so ga tihotapili za drag denar tudi preko naše meje. In vemo, da so romali vsi konfiskati tobaka od tu zopet nazaj v Ljubljano, od koder so isti tobak zopet previdneje tihotapili nazaj in ves ta škandal se je vršil ob času, ko v Mariboru po cele tedne nismo dobili tobaka. Pa recimo, da je bila financa upravičena ravno nam nalagati žrtev za Koroško. Toda zdaj je konec preskrbe Koroške z našim tobakom. Zato stavimo na kr. financo ozir. tobačno tovarno v Ljubljani javno vprašanje: 1. Kam je šel zadnji čas že za Koroško namenjeni tobak; 2. dobi Maribor in naši sosedni obmejni okraji, ki so bili dosedaj skozi 2 leti prikrajšani na dobavi tobaka, vsaj sedaj kakšno naknadno zadoščenje; 3. je financa in tobačna tovarna v Ljubljani pripravljena odsej dalje ustaviti očitno protežiranje onih krajev na škodo drugim ter tako povzročati javno korupcijo z verižništvom in tihotapstvom tobaka preko meje?

Nov škandal pri železničarski godbi. Kakor se nam poroča je bil izvoljen za načelnika naše železničarske godbe mesto g. Strausa, trd Nemec Kaschpar. Radovedni smo koliko časa se bodo ti gospodje še igrali z našim potrpljenjem? Merodajne kroge pa pozivljamo, da nam oskrbe novo slovensko godbo. Neverjetno bi bilo, ako bi res slovenski Maribor ne mogel spraviti skupaj slovenske godbe. Slovenska društva pa prosimo, naj pri naročanju godbe upoštevajo najnovejšo izzivanje železničarske ter se v bodoče v slučaju potrebe obrnejo na kak drug naslov.

Interministerijalna carinska komisija je dovršila svoje konference v Mariboru — kakor se zatrjuje, s popolnim uspehom. Mi smo bili po popolnih uspehih sličnih konferenc doslej še vselej razočarani, ko so namesto besed sledila dejanja. Zato hočemo to pot počakati dejanj.

Sleparija pri avstrijskem konsulatu. Potnik, ki se je vrnil iz Gradca, nas opozarja na sledečo sleparijo avstr. konsulata ozir. nem. avstr. oblasti za vpotovanje: Dovoljenje za sem in tja potovanja iz Ljubljane v Gradec stane v Ljubljani 122 naših kron. Ko sem se vrnil iz Gradca, me je kontrolni organ opozoril, da na dokumentu manjka opomba „retour“. Nič ni pomagala zahtevati, da sem plačal za tour in retour, moral sem na urad, kjer so od mene zahtevali še 100 K za povratek. Na moje vprašanje, če ni to „jirrlümlich“, se mi je uradnik predrzno nasmehnil in rekel: nein, nicht irrthümlich, es ist ab-sichtlich! Taki so nemški kavalerji!

Na Pragerskem je bila pred prevratom sulvereinska šola z dvema razreda. Po prevratu je vegetirala le enorazrednica, ki so jo končno meseca avgusta t. l. spremenili v dvorazrednico. Dejanje pa je še vedno enorazrednica, ker visji šolski svet ne imenuje voditelja. Ravno v takšnih primernih krajih bi pač morali bolje skrbeti za solstvo.

Poziv beguncem! Begunci se obveščajo, da je kreditiranje voznje za one, ki se za stalno vrnejo na svoja domovja, podaljšan od centralne vlade le do 31. decembra 1920. Ta rok se pod nebonim pogojem ne bode več podaljšal zato je v interesu beguncev, ki se mislijo vrniti, da erse vrnejo do konca leta, ker bi se morali plačati selitvene stroške.

Urad za zaščito beguncev. Plesne vaje, ki jih uredi Mariborska podružnica Sloven. plan. društva, začnejo v torek 16. t. m., ako bo udeležba dovoljna. Prijave po 13. t. m. se ne bo sprejemalo. Glani naj se prijavijo torej najkasneje v soboto popoldne v trgovini gg Baloh & Rosina na Grajskem trgu. — Odbor.

Španska kraljeva dvojica v Londonu. Neki Angleški list poroča, da je dospel 9. novembra španska kraljeva dvojica spremljevalci v Londonu.

— **Iščejo se pevke za gledališki zbor.** Dame, ki imajo veselje do gledališča se prosijo, da se takoj javijo v pisarni slov. nar. gledališča v Mariboru in sicer vsaki dan od pol 10. ure do 12. ure dopoldne in od 15. ure do 17. ure popoldne. Išče se 2 soprana in 2 alta. Nastop takoj. Plača mesečna. Posla v gledišču bi imele le od 15. ure event. od 17. ure dalje. Vso garderobo daje gledišče na razpolago.

— **Zbornični dnevi.** Trgovska in obrtniška zbornica paznanja, da se vršijo od sedaj dalje zbornični dnevi v Mariboru vsako sredo in sicer v Jurčičevi ulici št. 8, II. nadstropje. V slučaju pa, da je isti dan praznik, se bo pravčasno objavilo, katerega dne se zbornični dan vsi. Uradne ure so od 9—12.

— **Zastopniki premogarnih revirjev čehoslovaške republike** se sestanejo dne 13. novembra v Toplicah na splošno konferenco, da se pogovore o stališču premogarske organizacije napram meznemu vprašanju.

— **Tovarna v Račjem zgorela.** Včeraj v četrtek zvečer je zgorela tovarna za špirit in kvas v Račjem, ki je šele pred kratkim prišla v domače roke. Ogenj je bil velikanski. Nebo je bilo od Pragerskega do Maribora ožarjeno.

— **Vsled velike draginje** je naš dijaški naraščaj ogrožen! Dijaška kuhinja pomaga kjer more! Pomagajte tje, in udeležite se mnogobrojno Martfnovega večera, ki se priredi v soboto, dne 13. novembra ob 20. uri v vseh prostorih bivšega kazina!

— **Načrt mesta Maribora** je na novo izšel. Dobi se ga v knjigarnah. Komad po 9 K.

— **Tvrdka Zlata Brišnik,** Slovenska nlica 10, priporoča šolskim vodstvom in irgovcem ljudskošolske zvezke do nižjih cenah kot povsod drugod. Na zalogi vse pisarniške potreščine, najfinejši pis-men papir in krasne umetniške razgled-nice.

— **Od raznašalca časnikov — do ameriškega predsednika.** Warren G. Harding je sin zelo revnih starišev. Že v nežni mladosti je občutil vso grenko in trpko bol pomanjkanja. Ker ga mati — rodom iz Skodske — ni mogla sled boleznj preživljati, je sklenil, da bo preživljal sebe in mater z lastnimi rokami. Kot devetleten otrok se je ponudil nekemu listu za kolporterja časnikov. V najkrajšem času je postal vsled svojih šegavih in duhovitih opazk tako priljubljen, da je prodal več izvodov novin, kot pa vsi njegovi kolegi v celem okraju. Ker pa se je neko zimo prehladil, je prosil, naj se ga namesti v stavnici iste tiskarne. V prostem času se je pridno učil, prebiral znanstvene in strokovne knjige ter se zanimal za socialna in politična vprašanja. Bil je zagrižen republikanec. Zbog svoje inteligence je bil nameščen kot sourednik istega lista in ko je po par letih postal glavni urednik, je zadobil list popolnoma republikansko smer. Na shodih je bil in žigosal takratne gnile razmere ter postal povzparev duševen oče ameriških republikancev. Ko je bil pri sedanjih predsedniških volitvah izvoljen predsednikom Združenih držav, je dobil podarjeno od bivših sodelavcev v tiskarni zlato ravnilo. Harding jih je pa poljubil ter se z solznimi očmi izrazil: „Ne bodem nikoli pozabil, da sem z vami delal v istem prostoru in pri istem stavskem stroju. Danes ste moji gostje“. O njem pravi ameriški narod: „Njegov začetek je tako skromen in poln trdega dela, kot oni Lincolna. On stoji pred nami danes krepak: Amerikanec je, popolnoma dorasel, močnih misli in trdnega značaja“.

— **Sv. Trojica v Sl. gor.** Prosimo pošteno in brzojavno ravnateljstvo v Ljubljani, naj vendar že ugodi večkratni prošnji naše občine za vpeljavo telefonske govornice. Potrebno je to iz gospodarskih vzrokov, a tudi, da si ne bo več brusil jezika tukajšnji trgovec F. Golob. Nevarnost je, da si obrabi z večnim kritiziranjem jezik in trdo bi potem zabavljaj in agitiral proti naši državi. Sicer je bil mož več let zupan občine, 28 let poštni odpravnik, a vsa ta leta ni čutil potrebe po telefonu. Neki vzrok za granje in zabavljanje se pač mora najti in njegova brihtpa glavica ni v tem oziru

nikdar v zadregi. Čudimo se mu samo, da že ni danes pobral šila in kopita ter odjadral kamor ga vleče srce.

— **Popravek.** V včerajšnjem podlistku: „Par besed o gledališču“, bi se morala v tretji koloni glasiti beseda katehetsko v 11. vrsti pravilno katedersko.

Kultura in umetnost.

+ **Novi tajnik beogradske opere.** Podpisan je ukaz, s katerim se imenuje za tajnika beogradske opere pisatelj Teodor Manojlovič.

+ **Spremembe pri prosvetnem ministrstvu.** Stanković, referent umetniškega oddelka je premeščen k ministrstvu prosvete in imenovan za referenta za višjo izobrazbo. Na njegovo mesto pride Veljko Petrovič, pisatelj.

+ **Zgradba konservatorija v Beogradu.** Ministrstvo za prosveto je odločilo, da se osnuje komisija, ki bo pod predsedstvom načelnika umetniškega oddelka proučila vprašanje o novi zgradbi za konservatorij. V primeru, da se bo ta zgradba gradila na zemljišču narodnega gledališča, se bo takoj pričelo z izdelavo načrta nove stavbe.

Sloven. narodno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

- V petek 12. „Vampir“ („Smrtnega plesa“ II. del), Ab. A.
- V soboto 13.: „Ples v operi“, Ab. C. Začetek ob 19. uri.
- V nedeljo 14.: Popoldne ob 15.: „Brat Martin“, Zvečer ob pol 20.: „Sen kresne noči“, Izven abon.
- V ponedeljek 15.: „Moč ljubezni“, ruska opera. Gostuje ruska operetna družba „Chat noir“.
- V torek 16.: „Svečenica ognja“, ruska opereta.

Sport.

: **Šah. klub v „Veliki kavarni.“** Pozivajo se vsi člani, zlasti mlajši, da se še prijavijo za turnir v drugi skupini, kjer jih še nekaj manjka. Udeležite se polnoštevilno.

Najnovejša poročila.

Zločin v Rapallu.

Rapallo, 11. novembra. Minimalne italijanske zahteve, ki so jih izročili naši delegaciji po prejetju naknadnih instrukcij iz Rima so bile te, da ostane Italiji v Sloveniji vse zasedeno ozemlje razen Idrije in Logatca, dalje meja na Snežniku, otoki Creš, Lašinj in Lastovo in nekaj manjših ter italijanska suverenitete nad samostojnim mestoma Reko in Zadrom. V slučaju, da bi naša delegacija na to ne pristala, so namignili Italijani, da obdrže vse, kar imajo zasedeno, tudi Dalmacijo, ter da zasedejo tudi Gorenjsko. V očigled temu položaju ni bilo naši delegaciji možno drugo nego udati se. Meja med Italijo in našo državo bo šla v Sloveniji torej zapadno Idrije po Trnovskem gozdu, po Hrušiči na Javornik nad Postojno ter od tu dalje na Snežnik in Reko; Sušak ter veliki kvarnerski otok Krk ostaneta nam, istotako tudi Vis in vsi ostali otoki, razen gori navedenih. Crnagora ostane združena z Jugoslavijo.

Rapallo, 11. novembra. Po sporazumu z Italijo izgubi Jugoslavija v Sloveniji celo Gorisko, Trst in Istro ter od Kranjske postojnsko okrajno glavavstvo.

LDU. Beograd, 11. novembra. Iz Sante Margherite javljajo: Vidi se, da so Italijani popolnoma zadovoljni z vtišom, ki so ga napravili na našo delegacijo z načinom, s katerim so pričeli pogajanja. Pravijo, da je zelo veliko, da žrtvujejo Dalmacijo in skoro vse otoke zato, da dobijo dobre stratežne meje

na severu in zato, da se dosežejo dobri gospodarski odnošaji z Jugoslavijo. O tem se je tudi včeraj govorilo med našo in italijansko delegacijo, poleg česar se je razpravljalo tudi o donavski konferenci. Italijani hočejo z Jugoslavijo vred započeti akcijo proti ustanovitvi donavske zveze in proti temu, da se Habsburžani povrnejo v Avstrijo. Z ozirom na to, da so Italijani zahtevali Javornik in Snežnik, dokazuje italijanski delegat Bonomi, da je to potrebno iz obrambnih razlogov. Na isti način upravičuje Bonomi tudi potrebo teritorijalnega koridorja z Reko in izjavlja, da Italija nima nič proti temu, da dobi Jugoslavija Kastav, ki leži severnozahodno od Reke.

Rapallo, 11. novembra. Glasom dogovora bodo italijanske čete v najkrajšem času po podpisu sporazuma izpraznile logaško okrajno glavavstvo, nakar prevzame to ozemlje v svojo upravo Jugoslavija.

LDU Beograd, 11. novembra. „Politiki“ poroča njen posebni poročevalc iz Santa Margherite: Pogajanja o jadranskem vprašanju se vrše v veliki dvorani vile, ki je nekdanj pripadala znani rodbini Spinolla, iz Genove, sedaj pa je last Dubrovničana Mihanovića, ki je znan vsled svojega ogromnega bogastva. Vila je prav na morskj obali in ima razgled na modro Ligursko morje. Značilno je, da se sodba nad Dalmacijo vrši ravno v hiši Dalmafinca. Dvorec je zidan v antičnem slogu in je neobičajno razkošno opremljen.

Razpoloženje v Ljubljani.

LDU Ljubljana, 12. novembra. Vesti o rezultatu pogajanj v jadranskem vprašanju, ki so dospеле včeraj sicer še ne potrjene v Ljubljano, so naredile na vsi javnost porazen vtis. Javnost se ne more spoprijazniti z mislijo, da bi vsebina teh dosedanjih vesti odgovarjala resnici in v razburjenosti pričakuje določnejših in zanesljivejših poročil. Zvečer je več stotin mladiue dalo duška splošnemu razburjenju s tem, da je demonstriralo in dalo izraza protestom proti sklepu konference v Santa Margherita. Današnji listi dajejo izraza temu protestu in izjavljajo, da narod ne bo nikdar priznal samovoljnih amputacij na svojem živem telesu.

Nepoobčen obup v Primorju.

Trst, 12. novembra. Ko so prispele včeraj prve vesti o sporazumu v Rapallu so se razširile po bliskovo od vasi do vasi v celem zasedenem ozemlju. Ljudstvo, ki je še vse doslej upalo, da bo odrešeno je objel silen obup, vse mlado in staro je pričelo jokati. Bili so to sree trgajoči prizori. V par krajih je prišlo tudi do spopadov z Italijani, ki so se obnašali izzivajoče ter se obupu naših ljudi smejali.

Veselje v Logatcu in v Idriji.

Ljubljana, 12. novembra. Potniki, ki so danes prispeli iz zasedenega ozemlja pripovedujejo, da vlada v Logotcu in v Idriji velikansko veselje. V Idriji so razobešene slovenske zastave. Italijanska posadka se obnaša mirno in ne izziva.

Meja proti Avstriji določena. Nove krivice.

LDU. Maribor, 12. nov. Uradno se objavlja: Člani medzavezniške razmejitvene komisije so določili na včerajšnji seji nastopno črto v odseku od Kokošnjaka do Sv. Lorenca, ki bo tvorila v

bodoče definitivno mejo med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo: Meja poteka čez greben Kokošnjaka na vrh k Sv. Urbanu, ki ga deli tako, da ostane cerkev še v Jugoslaviji. Odtod gre meja na greben proti Pernicam, nato po Mlaškem jarku, katerega deli do točke, kjer se stekata krumpaški in bistriški potok. Zatem sledi meja približno 2 km bistriškemu potoku ter se obrne potem proti severu približno pol km severno od cerkve Sv. Jerneja, nakar se nadaljuje v isti smeri do točke, nekako 1 km jugozapadno od Sv. Lorenca. Ta mejna črta, ki so jo določili delegati veseli, se more eventualno še izpremeniti, ako bi delegati dveh interesiranih držav sporazumno predložili komisiji to željo.

Po treh mesecih, odkar se je sestala razmejitvena komisija, smo dobili sedaj torej prvo uradno objavo o pozitivnem uspehu njenega dela. Ako pa primerjamo ta sklep komisije zaveznikov s stališčem naše delegacije, o katerem se je večkrat poročalo, ker je vsebovalo le težnje obmejnega prebivalstva prizadetih krajev, moramo že danes z žalostjo ugotoviti, da se zavezniški zastopniki niso niti najmanje ozirali na dejanske razmere obmejnih krajev, da niso interesov obmejnega prebivalstva niti najmanje vpoštevali, ampak sklepali določbe, ki v nobenem oziru niso v skladnosti z gospodarskimi, narodnostnimi in tudi ne administrativnimi razmerami pokrajine. Do tega rezultata bi bila komisija prišla lahko že drugi dan svojega zasedanja, ne pa šele po trimesečnem delu, ki naj bi baje z ogledi na licu mesta bilo v popolni skladnosti z željami prebivalsta. Od pravične zavezniške komisije bi bili pač kaj drugega pričakovali. Nadejali smo se rezultata, ki bi po svoji vsebini odgovarjal namenu, s katerim je bila komisija določena, da prične delovanje. Tako nam je n. pr. dobro znano, da je občina Mlake popolnoma slovenska, istotako so tudi v Radvanju in pri Sv. Jerneju Slovenci v večini. Ne samo to: gospodarsko težije vsi ti kraji proti Dravi, torej na jugoslovensko stran. Vuzenica, Muta, Marlenberk, to so trgovska središča, kamor je gravitiralo vse življenje teh na gozdovih bogatih občin. — In vendar je razmejitvena komisija v svoji pravičnosti smatrala za neobhodno potrebno, da odvzame tem krajem svoje naravno težišče in da njih prebivalstvo gospodarsko upropasti. Ne zahtevamo naklonjenosti, vendar pa bi pričakovali vsaj udejstvovanje onega čuta pravičnosti, ki nam gre po naših žrtvah za stvar istih zaveznikov. — Cim nam dospejo nove informacije iz težko prizadetih krajev in o gospodarskih, kakor tudi drugih posledicah tega zavezniškega sklepa za naše podravsko prebivalstvo, bomo nekoliko jasneje izpregovorili. Ze danes pa moramo z odločnim protestom povzdigniti svoj glas proti temu, da se na ta način reže v naše živo telo tudi na severu, kjer smo vsaj od čuta zavezniške pravičnosti pričakovali vpoštevanje dejanskega stanja.

Seja ministrskega sveta.

LDU. Beograd, 11. novembra. (Presbhiro) Danes je bila seja ministrskega sveta, ka je trajala od 10. — 14. ure. Na seji se je razpravljalo o jadranskem vprašanju in o razdelitvi monitorjev.

Umetniška razstava v Ljubljani.

LDU Ljubljana, 12. novembra. Včeraj je bila otvorena v Jakopičevem paviljonu 18. umetniška razstava. Razstavili so slikarji in kiparji nove struje

Gospodarstvo, trgovina.

Italijansko društvo „Arsa“ je kupila istrski premogovnik „Karpan“, ki je produciral letno 1,300.996 metrskih stotov po 6 kalorij. „Arsa“ je zvišala svojo delniško glavnico od 15 na 30 milijonov lir. Prejšnji lastnik „Trboveljsko društvo“ sodeluje v društvu s 40 odstotnim kapitalom.

Anglija ne bo uničila Dieslovih motorjev. Konferenca konzulov je sklenila na francosko zahtevo, da ne bo uničila Dieslovih motorjev. K tej vesti se v berlinskih političnih krogih zatrjuje, da je Anglija popustila v svoji nameri na pritisk francoske vlade, ki je bila v to primorana od francoskih industrijev.

Finančno vprašanje Avstrije in Madžarske. Budimpeštanski listi so priobčili vest, da je došlo v Budimpešto več zastopnikov avstrijske krščanske zveze, ki so konferirali z ministri Hallerjem, Bleyerjem in Vaszom. Kakor se je pa izvedelo na kompetentnem mestu, imenovani ministri niso imeli pogovorov z nikakimi zastopniki avstrijske krščanske stranke. Dejstvo pa je, da je neki poslanec avstrijske krščansko-socialne stranke v soboto dopoldne imel pogovore z madžarskim finančnim ministrom baronom Koranyijem.

Razno in humor.

Nov odkritja v Keopsovi piramidi. Neki francoski učenjak, ki se bavi že dalje časa z raziskovanjem piramid, je odkril v Keopsovi piramidi čisto slučajno nove vhode k doslej neznanim podzemskim sobam. Ko je sedel pri neki steni ter prižigal pipo, je naenkrat opazil, kako mu zračni tok veje plamen proti izhodu. Takoj je zaslučil, da mora ta tok prihajati iz pranje te stene. Ko je vdrl parkrat

po steni, se mu je zazdelo, kakor da bi nekoliko votlo donela. Pokl cal je delavce, ki so pričeli steno podirati in zagledali so pred seboj do sedaj še neodkrit, temen rov. Ko so ga preiskali z bakljami, so doznali, da vodi ta nizek hodnik v poševni legi 30 stopinj v velikansko podzemsko dvorano, v kateri pa niso našli do sedaj še nikakih posebnosti. Čudno pa je, da je v tej podzemski dvorani najboljši zrak, akoravno niso mogli odkriti nobenega rova, ki bi spajal to duplino z zunanjim svetom. Kakim namenom naj bi služila ta sobana, ki leži kakih 20 metrov pod zemeljsko površino? Vsekakor nov problem, nad katerim si bodo belili glave raziskovalci.

V notranjosti Vesuva. Ravnatelj opazovalnice na Vesuvu, ki se nahaja komaj 200 metrov pod žrelom, dela v srhu raziskovanj v spremstvu svojega sluga »izprehode« v žrelo. Po vsakem takim raziskovanju prinese na dan ogromno dragocenega materiala. Enkrat bi se mu zgodila kmalu velika nesreča. Ko je plezal po vrvi v notranjost, se mu je vrgala in telebnil bi bil v razbeljeni prepad, ako se ne bi vjel na ven širleči odlomek skale. Tu je visel med nebom in kadečim se brezdnom, dokler ga ni rešil tega mučnega položaja sluga, ki je prinesel iz opazovalnice novo vrv ter ga izvlekel zopet na prosto. Ta učenjak mora imeti pač železne živce, da se upa v notranjost Vesuva, kjer je v vedni nevarnosti, da ga kaka katastrofa ne potegne v temni Had.

V Clermont Serantu se je dogodila 6. t. m. grozna nesreča. Ljudstvo se je zbralo v velikih masah v neki dvorani, da si ogleda zastave 13. zborna, ki bi se imele poslati naslednji dan v Pariz v proslavo 11. novembra. Radi teže ljudske mase se je udrl pod in okrog 100 oseb je padlo v globino. Dosedaj se je izkopal iz ruševin 1 mrtvega in 40 težko ranjenih.

Moderna cerkev. V Atlantic City-ju (Sev. Amerika) je osnoval pastor Sidney Goodman neko posebno cerkev, v katero imajo dostop samo možki. Med opravilom se možki sprehajajo, pomeknejo in tudi lahko — kadijo. Da bi pa bila pridiga bolj zanimiva, prikazuje cerkveni kinematograf posebno značilne dogodke iz sv. pisma.

Zahtevajte povsod dnevnik „Tabor“.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Pisalni stroj „Mignon“ se proda. — Naslov pove uprava lista. 761

Čičem suho skladišče. Ponudbe pod »Dobra najemina« na upravo lista. 760 3-1

Pozor! Kdor se ne udeleži Martinovega večera v kazini naj pride na ocvirkov večer v Nar. dom. 762

Salonska sukinja in še razne druge oblike se ceno proda. Domenik Fabjančič, Jurčičeva ul. 5, I. ndstr.

Moblovana soba se išče. Ponudbe na upravo lista.

Državni uradnik želi v svrhu poznejše poroke znanje z izobraženo gospodično. Pisma pod »Južna ljubezen« na upravo. 756 2-2

Iščem

aktivne udeležbe pri večjem dobrodojem podjetju ali trgovini. Sem izkušen trgovec z vsestransko izobrazbo in z razpoložljivim kapitalom. — Vzemem tudi kaj sličnega v najem. Cenjene ponudbe pod »Jugoslovan« na upravo. 759

Umivanje in sušenje las z električnim sušilnikom,

onduliranje rok, izdelavo vseh lasulj, poprava lasnic itd. priporoča 763 2-1

Damski česalni salon M. Fettich - Frankheim gledališka lasuljarka, Stolna ulica 12.

Motorje za istosmerni tok

(Gleichstrom)

16 PH, 13 PH, 1 1/2 PH in 1/4 PH z napuščaji (Anlass), ter motor za plin proda

Mariborska tiskarna d. d. Jurčičeva ulica 4.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vsako vrsto straženja v mestu, na kolo-dvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: Pri-staniška ulica 2.

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmajerjeva ul. 5.

Izuršuje usa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izurše ter se zaračunajo najceneje.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Podružnica:
Telefon
št. 3/VI.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi in najnovejšimi stroji in črkami.